

RNDr. Antonín Fingerland, CSc.

Antonín Fingerland se narodil roku 1923 v Praze. Během druhé světové války byl po uzavření vysokých škol totálně nasazen na stavbě v jižním Bavorsku, v městečku Pensberg. Zde se také v lágru setkal s mnoha lidmi z jiných obsazených zemí (pracovní podmínky nebyly dobré - pracovníci dostávali tzv. válečnou stravu, navíc je sužovalo množství blech, vši a štěnic). Antonínu Fingerlandovi se podařilo utéct zpět do Čech, kde pracoval v Benešově. Byl však chycen a internován dva měsíce v kárném táboře Hradištko. Poté byl poslán znovu na práce do říše. Před Vánocemi roku 1944 se přes mnohé kontroly dostal zpět do Čech, byl ale zadržen a vězněn v Bartolomějské ulici. Poté začal pracovat jako zámečnický a po skončení začal studovat na přírodovědecké fakultě matematiku a fyziku, během studia již zároveň vyučoval v pohraničí (v Žatci a Teplicích).

Příslušníci StB jej zatkli v roce 1950 (přímo na školní brigádě). V Pankrácké věznici zjistil, že do vazby byla vzata celá rodina (matka totiž ukrývala jednoho pátera ze zrušeného kláštera a připravovala

jej na útěk; muž byl však - kvůli úniku informací - chycen). Rodina byla obviněna z velezrady za ukrývání vatikánského špeha. Antonín spolu s mladší sestrou byli odsouzeni na tři roky vězení, starší sestra na sedm a matka dokonce na dvanáct let. Otec, který o ničem nevěděl, byl propuštěn. Rodině však byl zabaven veškerý majetek, a tak se otec musel nastěhovat ke své sestře do jednopokojového bytu. Antonín Fingerland se ocitl v pracovním táboře na Kladensku, kde se těžilo černé uhlí. V roce 1951 byl převezen do Jáchymova, na práce v uranových dolech. Zde byl ubytován na lágrech spolu s Němci a kriminálními živly. Setkal se zde také s bývalými letci RAF a legionáři ze západu. Dozorci s nimi velmi zle zacházeli, používali nepřiměřené tresty. Vězni byli vystaveni velkému psychickému tlaku, naproti tomu si vytvořili velmi pevné a věrné party kamarádů.

Antonín Fingerland byl propuštěn v roce 1953; nastěhoval se do bytu ke své tetě, kde bydlel již otec a mladší sestra, a pracoval půl roku jako tunelář. Na Štědrý den roku 1953 byl povolán na vojenskou službu, kterou vykonával u technických praporů (TP). U této jednotky strávil přibližně dva roky. Po návratu od TP začal pracovat jako pomocný pracovník (laborant) v Ústavu fyzikální chemie ČSAV, později v Ústavu fyziky pevných látek (kde získal posléze oba své tituly) a po roce 1968 se opět vrátil do Ústavu fyzikální chemie.

V roce 1983 odešel do penze a začal učit v ZŠ Botičská, poté přešel na ZŠ Josefskou a nakonec na Arcibiskupské gymnázium, kde působí dodnes. Je aktivním členem Konfederace politických vězňů .